

# **Příběh k HALLOWEENU**

Byla tajemná černá noc a já jsem byla s přáteli (Míšou, Lád'ou a Lukášem) bruslit. Při bruslení jsme si vyprávěli strašidelné příběhy. Lád'a říkal, že určitě přijde dýně, shodí ho a on si rozbije hlavu. A tak se taky stalo... ale nepřišla dýně, on jen spadl. Jenže narazil ve velké rychlosti hlavou do mantinelu a rozkrápla se mu lebka. Přijela si pro něj sanitka a převezli ho do nemocnice.

Potom vyprávěla Míša, že až půjdeme domů, přiletí veliký pták a praskne s ní o strom a ona si zlomí nohu. A co se nestalo... šli jsme domů a ona zakopla o strom, našťastí si nohu jenom odřela.

Vyprovodili jsme s Lukášem Míšu domů a šli stejnou cestou zpět. Litovali jsme Lád'u a domlouvali se, že ho pojedeme do nemocnice navštívit. Říkala jsem, že se jim stalo to, co předpověděli. Lukáš tomu nechtěl věřit, prý nevěří například tomu, že by ho třeba na chodníku srazilo policejní auto. Ale měla jsem pravdu já, Lukáše vážně srazilo policejní auto, když jsme šli po chodníku. Já jsem se z toho málem zhroutila, zavolala jsem okamžitě sanitku, přijeli do pěti minut. Doktor říkal, že to není nic vážného, že má jenom slabý otřes mozku a nějaké odřeniny, za týden prý bude v pořádku. Policisté se moc omlouvali a říkali, že neví, jak se to mohlo stát.

Sněžila jsem se jim vysvětlit, že když někdo vysloví, že se mu něco stane, tak se mu to, co řekne, skutečně stane. Ale nevěřili mi, tak jsem pronesla: „Teď sem příběhne úchyl, bude mě chtít znásilnit a vy ho zastavíte.“ Najednou příběhl úchyl, chtěl mě znásilnit a oni ho zastavili. Úchyl říkal, že neví, proč tam běžel, že ho nesly nohy. Policisté mi neustále nevěřili. Tak jsem pronesla, že až ho budou zatýkat a posazovat do auta, tak jim uteče a budou ho hledat po celém náměstí. Ale že ho za pár minut najdou a přivedou zpět. A stalo se to. Sama jsem tomu nechtěla věřit, ale vážně to tak bylo. I policisté mi už věřili. Když ho chytili, odvezli mě domů a řekli mi, že bych mohla být policistka.

Nějak mě to v tu chvíli nezajímalo, už jsem chtěla být v posteli. Rozloučila jsem se, popřála jim dobrou noc a šla domů. Doma jsem nemohla nikoho najít, tak jsem zašla do kotelny, kde táta štípal dříví... ale najednou šel po mně se sekyrou.

Utekla jsem k babičce, kde byla i mamka, ale jen co jsem pozdravila, všichni se změnili v zombie. Já jsem utíkala, nevěděla kam, a najednou všichni byli zombie, byla jsem upocená a ubrečená. A najednou jsem se vzbudila. Byla jsem doma ve své posteli, v 7 hodin ráno. Šla jsem se nasnídat a uviděla mamku a sestru, která se chystala na maškarní a měla na sobě masku zombie. Nejdříve jsem se lekla, ale pak se mi ulevilo, že se nikomu nic nestalo a vše byl jenom zlý sen.

*Simona Brzoňová*